

(сичкіатъ) міръ молимъ, но за оныя, които ми си далъ, защото са твои.

10 И сичко то мое (нещо) твое е, и твое то мое: и прославихсе въ нихъ.

11 И не самъ вече въ міръ, но они са въ міръ, а азъ кождъ тебе отивамъ. Отче сватый, сохрани въ твое то име оныя които ми си далъ, да бждатъ едно, каквото и нѣ.

12 Когато бехъ съ нихъ въ міръ, азъ ги сохранивахъ, въ твое то име: оныя които си ми далъ сохранихъ ги, и никой отъ нихъ се не загуби, токму сынъ погибелный: да се сѣжде писаніе но.

13 Я сега кождъ тебе идемъ, и двамъ тѣа (слова) въ міръ, да иматъ моя та радость испламена въ себе си.

14 Язъ имъ дадохъ слово то твое: и міръ ги возненавиде, защото не са отъ міра, каквото и азъ несамъ отъ міра.

15 Не молимъ да ги земешъ отъ міратъ, но да ги сохранишъ отъ секакво зло.

16 Они не са отъ міратъ, каквото и азъ не самъ отъ міратъ.

17 Освати ги въ истина та твоя: слово то твое е истина.

18 Каквото си мене пратилъ въ міръ, и азъ ги пратихъ въ міръ.

19 И за нихъ азъ посвеща-

вамъ себе, да бждатъ и они свашени въ истина та.

20 И не токму за нихъ, молимъ, но и за оныя които ще повѣрватъ въ мене чрезъ нихъ то слово.

21 Да бждатъ сички те едно; каквото си ты, Отче въ мене, и азъ въ тебе, (така) да бждатъ и они въ насъ едно: да повѣрва міръ, че ты си ме пратилъ.

22 И азъ слава та които ми си далъ, дадохъ имъ а: да бждатъ едно, каквото сме и нѣ едно.

23 Язъ (самъ) въ нихъ, и ты въ мене: да бждатъ и они совершени въ едно, и да развѣе міръ; че си ме ты пратилъ, и возлюбилъ си ги, каквото си возлюбилъ мене.

24 Отче, оныя които си ми далъ, искамъ гдѣто самъ азъ, да бждатъ и они съ мене: да гледатъ слава та моя, която си ми далъ, защото си ме возлюбилъ предъ созданіа міра.

25 Отче праведный, міръ те не позна, но азъ те познахъ: и тѣй познаха, че ты си ме пратилъ.

26 И казахъ имъ име то твое, и ще кажемъ: да бже въ нихъ любовь та съ която си ме возлюбилъ, и азъ въ нихъ.